

EK

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay Kararları: 1. Örnek

**T.C.
YARGITAY
21. Hukuk Dairesi Başkanlığı**

Esas : 1998/6132 Karar: 1998/6030
Tarih : 28.5.1998
No : 744-223

YARGITAY İLAMI

Davacı, iş kazası sonucu malûliyetinden doğan maddi tazminatın ödetilmesi davasının yapılan yargılaması sonunda, ilamda yazılı nedenlerle gerçekleşen 6.993.414.967 TL maddi tazminatın yasal faiziyle birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine ilişkin hükmün süresi içinde temyizen incelenmesi taraf vekillerince istenilmesi ve davalı vekilince de duruşma talep edilmesi üzerine, dosya incelenerek, işin duruşmaya tabi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 29.9.1998 Salı günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmişti. Duruşma günü davalı vekili Avukat ile karşı taraf vekili Avukat geldiler. Duruşmaya başlanarak hazır bulunan Avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek aynı gün Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar

tesbit edildi.

KARAR

1- Dosyadaki yazılara, toplanan delillere, hükmün dayandığı gerekçeleri sebeplere göre, davacı ve davalının aşağıdaki bendin kapsamı dışındaki sair temyiz itirazlarının reddine.

2- Zararlandırıcı sigorta olayına maruz kalan işçinin tazminatına esas ücretin belirlenmesinde, işçinin işyerinde yaptığı işin niteliği hiçbir kuşku ve duraksamaya yer vermeyecek şekilde saptanması gerektiği tartışmasızdır. Oysa, davacının işyerinde yaptığı işin açıkça saptandığı söylenemez. Zira, işveren davacının işyerinde çaycı ve meydana olarak çalıştığını, davacı ise, inşaat ustası olarak görev yaptığını ileri sürmüş tarafların beyanları arasındaki bu çelişki giderilmeden tazminat, inşaat ustasının aldığı ücret esas alınarak saptanmıştır.

Yapılacak iş, davacının işyerinde yaptığı iş belirlenerek buna göre ücret yazılı belgelerle kanıtlanamaması durumunda, meslek kuruluşlarından sorulmak ve sonucuna göre karar vermekten ibarettir.

Kabule göre de tarafların hal ve mevkiine işverenin % 85 oranında kusurlu bulunmasına ve tazminatın miktarına göre dava konusu olayda Borçlar Kanununun 43. maddesinin öngördüğü koşulların oluşmadığı da ortadadır.

Mahkemece bu maddi ve hukuki olgular gözönünde tutulmaksızın yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, tarafların bu yönleri amaçlayan temyiz iti-

razları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

Sonuç: Hükümün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, davacı ile davalı yararına takdir edilen 20.000.000 lira duruşma avukatlık parasının karşılıklı birbirlerine yükletilmesine, temyiz harcının istek halinde temyiz edenlere iadesine 29.9.1998 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay Kararları: 2. Örnek

T.C.
YARGITAY
21. Hukuk Dairesi Başkanlığı

Esas : 1998 / 3940 Karar: 1998 / 3931
Tarih : 21.4.1998
No : 738-285

YARGITAY İLAMI

Davacılar, murisinin işkazası sonucu ölümünden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesine karar verilmesini istemişlerdir.

Mahkeme, ilamında belirtildiği şekilde, isteğin kısmen kabulüne karar vermiştir.

Hükmün, davacılar vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tesbit edildi.

KARAR

1- Dosyadaki yazılara, toplanan delillere, hükmün da-

yandığı gerektirici sebeplere göre, davacının aşağıdaki ben-
din kapsamı dışında kalan sair temyiz itirazlarının reddi ge-
reker.

2- Hükme dayanak alınan kusur raporunda davalılardan
Aydın'ın 6/8 oranında kusurlu olduğu 2/8 oranında da
kaçınılmazlığın olayın oluşunu etkilediği, başka bir
anlatımla, davacının olayın oluşunda kusurlu olmadığı
gözetilmeden tazminattan 2/8 oranında indirim yapılması
isabetsiz olduğu gibi, 29.7.1997 gün ve 1997/2 sayılı asgari
cret tespit komisyon kararına göre, 1.8.1997-31.12.1998 ta-
rihleri arasındaki asgari ücret günlük 1.594.650 aylık
47.839.500 TL olarak belli olduğu halde, 1.8.1997-31.7.1998
tarihleri arasında belli olan asgari ücretin bilinmeyen
dönemi için % 10 artırıma tabi tutulması da isabetli
sayılamaz.

O halde, davacının bu yönleri amaçlayan temyiz iti-
razları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

Sonuç: Hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle **BO-
ZULMASINA**, temyiz harcının istek halinde davalılara ia-
desine, 28.5.1998 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay Kararları: 3. Örnek

**T.C.
YARGITAY
21. Hukuk Dairesi Başkanlığı**

Esas : 1998 / 3188 Karar: 1998 / 3722
Tarih : 15.12.1997
No : 1524-1625

YARGITAY İLAMI

Davacı, işkazası sonucu maluliyetinden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme, ilamında belirtildiği şekilde, isteğin kısmen kabulüne karar vermiştir.

Hükmün, davalılardan Limited Şti. ve Belediye Başkanlığı vekilleri tarafından temyiz edilmesi üzerine, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hakimî tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tesbit edildi.

KARAR

1- Dosyadaki yazılara, toplanan delillere, hükmün dayandığı gerektirici sebeplere göre, davalılardan Belediye Başkanlığı'nın temyiz itirazlarının reddi gerekir.

2- Hükme dayanak alınan kusur raporunda davalı Li-

mitted Şti'nin kusurlu olmadığı, kusurun tamamıyla 3. kiŐi durumunda bulunan Belediye Başkanlığı'na ait aracı kullanan Őoförde bulunduğu belirtilmiş olduğundan işveren Limited Şti'nin tazminattan sorumlu tutulmuŐ olması isabetsizdir.

O halde, Ltd. Şti'nin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

Sonuç: Hükümün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, temyiz harcının istek halinde temyiz edenlerden Ltd. Şti'ne iadesine, 21.5.1998 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay Kararları: 4. Örnek

**T.C.
YARGITAY
21. Hukuk Dairesi Başkanlığı**

Esas : 1998 / 4245 Karar: 1998 / 4314
Tarih : 24.9.1997
No : 141-122

YARGITAY İLAMI

Davacı, murisi eşinin işkazası sonucu ölümünden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme, ilamında belirtildiği şekilde, isteğin kısmen kabulüne karar vermiştir.

Hükmün, davalılar vekilleri tarafından temyiz edilmesi üzerine, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tesbit edildi.

KARAR

1- Dosyadaki yazılara, toplanan delillere, hükmün da-

yandığı gerektirici sebeplere göre, davalıların aşağıdaki bendlerin dışındaki itirazları yerinde değildir.

2. Zararlandırıcı olaya maruz kalan işçinin, olay gnt işyerinde, nöbet değişimi yaparken bekçi tabancasının patlaması neticesi işkazası sonucu öldüğü, dosyadaki belgelerden anlaşılmaktadır.

İnsan yaşamının kutsallığı çevresinde işveren, işyerlerinde işçilerin sağlığını ve işgüvenliğini sağlamak için gerekli olanı yapmak ve bu husustaki şartları sağlamak ve araçları noksansız bulundurmakla yükümlü olduğu İş Kanununun 73. maddesinin açık buyruğudur. Hükme dayanak yapılan Ceza Mahkemesinde alınan bilirkişi raporunda ise; işverenin 6/8 diğer bekçinin 2/8 oranında kusurlu olduğu belirtilmiştir.

Ne var ki, hükme dayanak alınan bilirkişi raporunda; bilirkişiler, İş Kanununun 73. maddesinin öngördüğü koşulları gözönünde tutarak ve özellikle işyerinin niteliğine göre, işyerinde uygulanması gereken işçi sağlığı ve işgüvenliği tüzüğünün ilgili maddelerini incelemek suretiyle, işverenin, işyerinde alması gerekli önlemlerin neler olduğu, hangi önlemleri aldığı, hangi önlemleri almadığı, alınan önlemlere işçinin uyup uymadığı gibi hususlar ayrıntılı bir biçimde incelemek suretiyle kusurun aidiyeti ve oranı hiçbir kuşku ve duraksamaya yer vermeyecek biçimde, saptamadıkları anlaşılmaktadır. Hal böyle olunca, kusur raporunun, İş Kanununun 73. maddesinin öngördüğü koşulları içerdiği gi-derek hükme dayanak alınacak nitelikte olduğu söylenemez.

Mahkemece yapılacak iş; işçi sağlığı ve iş güvenliği konularında uzman bilirkişilere konuyu yeniden yukarıda açıklandığı biçimde incelemek, verilen rapor dosyadaki bilgi

ve belgelerle birlikte değerlendirilerek ve sonuca göre karar vermekten ibarettir.

3- Öte yandan dava nitelikçe SSK tarafından karşılanmayan zararın giderilmesine ilişkindir. Mükerrer ödemeyi ve haksız zenginleşmeyi önlemek için, hüküm tarihine en yakın dönemde yürürlükte bulunan katsayı ile hak sahiplerine bağlanan gelir peşin değerlerini saptamak ve sonucuna göre karar vermek gerekir.

4- Bu arada maddi zarar hesabı yapılırken kamu düzenine ilişkin olması gereği ile asgari ücretin de gözönünde tutulması zorunludur.

Mahkemece bu maddi ve hukuki olgular gözönünde tutulmaksızın ve özellikle, inandırıcı g ve nitelikte olmayan 73. maddenin öngördüğü koşulları içermeyen kusur raporunu hükme dayanak almak suretiyle yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, davalıların temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

Sonuç: Hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, temyiz harcının istek halinde davalılara iadesine, 9.6.1998 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay Kararları: 5. Örnek

**T.C.
YARGITAY
21. Hukuk Dairesi Başkanlığı**

Esas : 1997 / 8322 Karar: 1998 / 769
Tarih : 25.11.1997
No : 1191 - 1022

YARGITAY İLAMI

Davacı, iş kazası sonucu malûliyetinden doğan maddi tazminatın ödetilmesi davasının yapılan yargılaması sonunda, ilamda yazılı nedenlerle gerçekleşen 10.000.000 TL davalıdan alınarak davacıya verilmesine ilişkin hükmün süresi içinde temyizen incelenmesi davalı vekilince istenilmesi ve duruşma talep edilmesi üzerine, dosya incelenerek, işin duruşmaya tabi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 10.2.1998 Salı günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmişti. Duruşma günü davalı vekili Avukat ile karşı taraf vekili Avukat geldiler. Duruşmaya başlanarak hazır bulunan Avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek aynı gün Tetkik

Hakimi tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünöldü ve aşağıdaki karar tesbit edildi.

KARAR

Zararlandırıcı olayına maruz kalan işçinin, işverenin istihbarat elemanı olarak çalıştığı İzmir, Aydın, Manisa civarında görev yaptığı, olay günü saat 17.30 sularında Manisa'dan İzmir'e dönerken kendi kullandığı araçla trafik kazası geçirmek suretiyle iş kazası sonucu % 100 meslekte kazanma gücünü yitirmiştir.

İnsan yaşamının kutsallığı çevresinde işveren, işçilerin sağlığını ve işgüvenliğini sağlamak için gerekli olanı yapmak ve bu husustaki şartları sağlamak ve araçları noksansız bulundurmakla yükümlü olduğu İş Kanununun 73. maddesinin açık buyruğudur.

16.5.1997 günlü bilirkişi raporunda; olay kaçınılmaz olarak, belirtilmiştir.

Oysa, hükme dayanak alınan bilirkişi raporunda; bilirkişiler, İş Kanununun 73. maddesinin öngördüğü koşulları gözönünde tutarak ve özellikle işyerinin niteliğine göre, işyerinde uygulanması gereken işçi sağlığı ve işgüvenliği tüzüğünün ilgili maddelerini incelemek suretiyle, işverenin, işyerinde alması gerekli önlemlerin neler olduğu, hangi önlemleri aldığı, hangi önlemleri almadığı, alınan önlemlere işçinin uyup uymadığı gibi hususlar ayrıntılı bir biçimde incelemek suretiyle kusurun aidiyeti ve oramı hiçbir kuşku ve duraksamaya yer vermeyecek biçimde, saptamadıkları anlaşılmaktadır. Hal böyle olunca, kusur raporunun, İş Kanununun 73. maddesinin öngördüğü koşulları içerdiği gi-

derek hükme dayanak alınacak nitelikte olduğu söylenemez. Trafik Tespit tutanağında bilirkişi olayın oluş biçimine göre olaya karışan sürücünün havanın yağışlı ve yolun kaygan durumunu nazara alarak aracı süratli bir şekilde kullanması nedeniyle % 100 kusurlu olduğu belirtilmiş olmasına karşın aynı olguları nazara almak suretiyle olayı değerlendiren 3 kişilik uzman bilirkişi heyetinin, kaçınılmazlık durumunun gerekçesini ve dayanaklarını göstermeden, konunun tartışması yapılmadan olayın kaçınılmazlık olarak değerlendirilmesi doğru değildir.

Mahkemece yapılacak iş; Trafik, işçi sağlığı ve iş güvenliği konularında uzman bilirkişilere konuyu yeniden yukarıda açıklandığı biçimde inceletmek, verilen rapor dosyadaki bilgi ve belgelerle birlikte değerlendirilerek ve sonuca göre karar vermektir ibarettir.

Mahkemece bu maddi ve hukuki olgular gözünde tutulmaksızın ve özellikle, inandırıcı güç ve nitelikte olmayan, kaçınılmazlığın dayanaklarını, içermeyen kusur raporunu hükme dayanak almak suretiyle yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, davalının temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

Sonuç: Hükümün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, davalı yararına takdir edilen 20.000.000 lira duruşma avukatlık parasının karşı tarafa yükletilmesine, temyiz harcının istek halinde davalıya iadesine, 10.2.1998 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay Kararları: 6. Örnek

**T.C.
YARGITAY
21. Hukuk Dairesi Başkanlığı**

Esas : 1998 / 1257 Karar: 1998 / 2126
Tarih : 4.12.1997
No : 1635 - 883

YARGITAY İLAMI

Davacı, iş kazası sonucu malûliyetinden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesi davasının yapılan yargılaması sonunda, ilamda yazılı nedenlerle gerçekleşen 1.768.434.000 Liranın davalıdan alınarak davacıya verilmesine, ilişkin hükmün süresi içinde temyizen incelenmesi davalı vekilince istenilmesi ve duruşma talep edilmesi üzerine, dosya incelenerek, işin duruşmaya tabi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 24.3.1998 Salı günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmişti. Duruşma günü davacı vekili Avukat geldi. Karşı taraf adına kimse gelmedi. Duruşmaya başlanarak hazır bulunan Avukatın sözlü açıklaması dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek aynı gün Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği konuşulup düşünüldü ve aşağıdaki karar tesbit edildi.

KARAR

1- Dosyadaki yazılara, toplanan delillere, hükmün dayandığı gerektirici sebeplere göre, davalının tüm, davacının aşığıdaki dışında kalan temyiz itirazlarının reddi gerekir.

2- Zararlandırıcı olaya maruz kalan işçinin olay günü işyerinde, kalıpcı ustası olarak çalışırken, döşemeler arasında bulunan emniyet direklerini diğer arkadaşı ile taşınması sırasında arkadaşının elindeki direğin düşerek sağ el baş parmağının yaralanması sonucu % 12.3 oranında meslekte kazanma gücünü yitirmiştir.

İnsan yaşamının kutsallığı çevresinde işveren, işyerlerinde işçilerin sağlığını ve işgüvenliğini sağlamak için gerekli olanı yapmak ve bu husustaki şartları sağlamak ve araçları noksansız bulundurmakla yükümlü olduğu İş Kanununun 73. maddesinin açık buyruğudur.

3.2.1997 günlü bilirkişi raporunda; olay % 100 kaçınılmazlık olarak belirtilmiştir.

Oysa, hükme dayanak alınan bilirkişi raporunda; bilirkişi, İş Kanununun 73. maddesinin öngördüğü koşulları gözönünde tutarak ve özellikle işyerinin niteliğine göre, işyerinde uygulanması gereken işçi sağlığı ve işgüvenliği tüzüğünün ilgili maddelerini incelemek suretiyle, işverenin, işyerinde alması gerekli önlemlerin neler olduğu, hangi önlemleri aldığı, hangi önlemleri almadığı, alınan önlemlere işçinin uyup uymadığı gibi hususlar ayrıntılı bir biçimde incelemek suretiyle kusurun aidiyeti ve oranı hiçbir kuşku ve duraksamaya yer vermeyecek biçimde, saptamadığı anlaşılmaktadır. Hal böyle olunca, kusur raporunun, İş Kanununun 73. maddesinin öngördüğü koşulları içerdiği giderek hükme dayanak alınacak nitelikte olduğu söylenemez.

Mahkemece yapılacak iş; işçi sağlığı ve iş güvenliği konularında uzman bilirkişilere konuyu yeniden yukarıda açıklandığı biçimde incelemek, verilen raporun dosyadaki bilgi ve belgelerle birlikte değerlendirilerek ve sonuca göre karar vermektir.

Mahkemece bu maddi ve hukuki olgular gözönünde tutulmaksızın ve özellikle, inandırıcı güç ve nitelikte olmayan, 73. maddenin öngördüğü koşulları içermeyen kusur raporunu hükme dayanak almak suretiyle yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, davacının temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

Sonuç: Hükümün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, davacı yararına takdir edilen 20.000.000 lira duruşma avukatlık parasının karşı tarafa yükletilmesine, temyiz harcının istek halinde davacıya iadesine, aşağıda yazılı temyiz harcının temyiz edenlerden davalıya yükletilmesine 24.3.1998 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay Kararları: 7. Örnek

**T.C.
YARGITAY
21. Hukuk Dairesi Başkanlığı**

Esas : 1998 / 5 Karar: 1998 / 1005
Tarih : 16.12.1997
No : 969-2474

YARGITAY İLAMI

Davacılar murisinin iş kazası sonucu öltümünden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesi davasının yapılan yargılaması sonunda, ilamda yazılı nedenlerle gerçekleşen 9.957.467.551 liranın davalıdan alınarak davacılara verilmesine, ilişkin hükmün süresi içinde temyizen incelenmesi taraf vekillerince istenilmesi ve davacı vekilince de duruşma talep edilmesi üzerine, dosya incelenerek, işin duruşmaya tabi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 17.2.1998 Salı günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmişti. Duruşma günü davacılar vekili Avukat geldi. Karşı taraf adına kimse gelmedi. Duruşmaya başlanarak hazır bulunan Avukatın sözlü açıklaması dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek aynı gün Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği konuşulup düştüldü ve aşağıdaki karar tesbit edildi.

KARAR

1- Dosyadaki yazılara, toplanan delillere, hükmün dayandığı gerektirici sebeplere göre, davalının tüm, davacının sair temyiz itirazlarının reddine,

2- Olayın oluş şekline, müterafik kusur oranlarına, husule gelen elem ve ızdırabın derecesine, tarafların sosyal ve ekonomik durumuna, paranın alım gücüne, özellikle 26.6.1966 gün ve 1966/7-7 sayılı İçtihadı Birleştirme kararının içeriğine ve öngördüğü koşulların somut olayda; davacının % 20, davalının % 80 kusur oranına, gerçekleşme biçimine, niteliğine hak ve nesafet kurallarına göre, hükmedilen eş için 40.000.000 TL çocukların her biri için 30.000.000'ar TL manevi tazminatın çok az olduğu açıkça belli olmaktadır.

Mahkemenin, belirtilen maddi ve hukuksal olgular dikkate alınmadan hüküm kurması usul ve yasaya aykırı olup, bozma nedenidir.

O halde, davacıların bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul olunmalı ve hüküm bozulmalıdır.

Sonuç: Hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, davacı yararına takdir edilen 20.000.000 lira duruşma avukatlık parasının karşı tarafa yükletilmesine, temyiz harcının istek halinde davacılar iadesine, aşağıda yazılı temyiz harcının temyiz edenlerden davalıya yükletilmesine, 17.2.1998 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay Kararları: 8. Örnek

**T.C.
YARGITAY
21. Hukuk Dairesi Başkanlığı**

Esas : 1998 / 5187 Karar: 1998 / 5447
Tarih : 18.6.1998
No : 24 - 319

YARGITAY İLAMI

Davacılar, murisinin iş kazası sonucu ölümünden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesi davasının yapılan yargılaması sonunda, bozmaya uyarak ilamda yazılı nedenlerle gerçekleşen 260.000.000 TL maddi ve manevi tazminatın yasal faiziyle birlikte davalıdan alınarak davacılara verilmesine ilişkin hükmün süresi içinde temyizden incelenmesi davalı vekilince istenilmesi ve duruşma talep edilmesi üzerine, dosya incelenerek, işin duruşmaya tabi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 15.9.1998 Salı günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmişti. Duruşma günü davalı vekili Avukat ihbar olunan vekili Avukat ile karşı taraf vekili Avukat geldiler. Duruşmaya başlanarak hazır bu-

lunan Avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek aynı gün Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tesbit edildi.

KARAR

1- Dosyadaki yazılara, toplanan delillere, hükmün dayandığı gerektirici sebeplere göre, davalının aşağıdaki bendin dışındaki temyiz itirazlarının reddine,

2- Bozma kararına uyulduğu halde, bozma gerekleri yerine getirilmemiştir.

Bozma kararında, kusur raporunun alınması ile ilgili ilkeler ve yapılması gereken işlemler belirlenmiştir. İş Kanununun 73. maddesinin öngördüğü koşulların gözönünde tutularak ve özellikle olayın oluş biçimi ve iş yerinin PKK eyleminin yoğun şekilde bulunduğu bölgede bulunması nazara alınarak 2495 sayılı yasanın ilgili maddelerinin incelenerek işverenin iş yerinde alması gerekli önlemlerin neler olduğu, hangi önlemlerin alındığı alınan önlemlere uyulup uyulmadığı gibi hususlar ayrıntılı bir biçimde incelenerek kusurun aidiyeti ve oranı hiçbir kuşku ve duraksamaya yer vermeyecek biçimde saptanması ve görülen işin niteliği gereği sondaj işlerinden anlayan bir uzman bilirkişisi ile hukuk ve işçi sağlığı ve iş güvenliği dalında uzman bilirkişilerden kusurun rapor alınması istendiği halde konusunda uzman olmayan ve özellikle sondaj işlerinden anlayan uzman bilirkişi bulundurulmadan rapor düzenlenmesi ve yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup, bozma nedenidir.

Mahkemece bu maddi ve hukuki olgular gözönünde tutulmaksızın ve özellikle, sondaj işlerinden anlayan bilirkişi görüşüne başvurulmadan, yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, davalının bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

Sonuç: Hükümün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, davalı yararına takdir edilen 20.000.000 lira duruşma avukatlık parasının karşı tarafa yükletilmesine, temyiz harcının istek halinde davalıya iadesine, 15.9.1998 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay Kararları: 9. Örnek

**T.C.
YARGITAY
21. Hukuk Dairesi Başkanlığı**

Esas : 1998 / 4534 Karar: 1998 / 5442
Tarih : 20.4.1998
No : 608 - 75

YARGITAY İLAMI

Davacılar, murisinin iş kazası sonucu ölümünden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesi davasının yapılan yargılaması sonunda, ilamda yazılı nedenlerle gerçekleşen 300.000.000 TL manevi tazminatın yasal faiziyle birlikte davalıdan alınarak davacılar verilmesine ilişkin hükmün süresi içinde temyizen incelenmesi davacılar vekilince istenilmesi ve duruşma talep edilmesi üzerine, dosya incelenerek, işin duruşmaya tabi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 15.9.1998 Salı günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmişti. Duruşma günü davacılar vekili Avukat geldi. Karşı taraf adına kimse gelmedi. Duruşmaya başlanarak hazır bulunan Avukatın sözlü açıklaması dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek aynı gün Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar

tesbit edildi.

KARAR

1- Dosyadaki yazılara, toplanan delillere, hükmün dayandığı gerektirici sebeplere göre, davacıların aşağıdaki bendin kapsamı dışındaki sair temyiz itirazlarının reddi gerekir.

2- Davacıların miras bırakanın ücreti işyeri kayıtlarından ve giderek bordrolardan belli olmasına karşın, asgari ücreti belli oranlarda arttırmak sureti ile tazminatın hesaplanması isabetsiz olduğu gibi, erkek çocukların tahsilde olduğu gözetilmeksizin erkek çocukların 18 yaşına kadar destek göreceği varsayılarak tazminatın hesaplanması da isabetli değildir.

Öte yandan, trafik işkazasına karışan işveren aracını kullanan şoförün kusur oranı ceza mahkemesi tarafından alınan raporda tespit edilmiş ise de, alınan rapordaki kusur oranının Borçlar Kanunu'nun 53. maddesi gereğince hukuk hakimini bağlamayacağı ortadadır. Hal böyle olunca ve özellikle davacı itirazı da gözönünde tutularak yeniden İş Kanununun 73 ve işçi sağlığı ve işgüvenliği uzmanlarından oluşan uzman bilirkişiler aracılığı ile yeniden kusur raporu alınmak suretiyle tarafların kusuru saptanmak gerekirken, ceza davasında alınan kusur raporuna dayanarak hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

Kabule göre de, davacıların miras bırakanın kusurlu olmadığı tüm kusurun davalı işverenin şoföründe ve meçhul şahısta ait olduğu belirtilerek dava açıldığına ve özellikle teelsül sözcüğü kullanılsa da dilekçenin yorumunda ve olayın oluş şekline göre böyle bir istemin varlığının anlaşılması durumunda tazminata teelsülen hükmedilmesi Yargıtay'ın

oturmuş ve yerleşmiş görüşlerindedir.

O halde, davacıların bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

Sonuç: Hükümün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, davacılar yararına takdir edilen 20.000.000 lira duruşma avukatlık parasının karşı tarafa yükletilmesine, temyiz harcının istek halinde davacılar aadesine, 15.9.1998 gününde oybirliğiyle karar verildi.

